

3/2005

43. VUOSIKERTA
HELSINGIN YLIOPISTON
SATAKUNTALAINEN OSAKUNTA

KARHUN- KIERROS

TASA-
ARVO

MONI-
ALAISUUS

JATKU-
VUUS

OSALLI-
SUUS

STRATEGIAPELI

Lue säännöt sivulta 5.

Keskustellaan

Osakunta on otollinen paikka käydä hyviä keskusteluja. Satakuntatalon kongeilla ja käytävillä kokoontuu fiksua yliopistopopukkaa, ja eri alojen opiskelijat katsovat asioita erilaisista näkökulmista.

Hyvä keskustelu syntyi myös osakunnan strategiatyöhön liittyvässä arvoillassa, jossa osakunnan tulevia arvoja puitiin lopulliseen kuosiin. Harmi vain, että paikalle tuli strategiatyöryhmän sisäpiiriin lisäksi ainoastaan kourallinen kiinnostuneita.

Asioiden puiminen pöydän ympärillä ei tunnu perusosakuntalaisia kiinnostavan. Osakunnassa keskustelut kun on

ollut tapana käydä saunanlauteilla tai röökihuoneessa.

Yksi strategiatyön suurimpia haasteita on saada virkailijat ja myös riviosakuntalaiset kiinnostumaan ja keskustelemaan projektista. Siinä pitäisi onnistua, sillä muuten koko hommasta ei jää jäljelle kuin nippu paperia.

Tiedän, että vaatimus on helpompi esittää kuin toteuttaa. Strategia on jo sanana hitusen luotaantyöntävä. Eikä tylsältä kalskahtavia asioita ole helppo kääntää kiinnostaviksi, vaikka itse asiassa ei olisikaan välttämättä mitään tylsää.

Tässä Karhunkierroksen numerossa

strategiatyötä popularisoidaan. Arvokeskustelun referoimisen tai faktojen luettelemisen sijasta teimme teille strategiapelin. Pelilauta löytyy lehden kannesta ja pelin säännöt sivulta 5. Samalla sivulla väännetään arvokeskustelua leikiksi varjostrategia-otsikon alla.

Toivoa sopii, että kääpiövisit ja tulitikuleikit herättävät intoa itse aiheeseenkin.

Strategiatyön aikataulussa seuraava keskusteluilta on merkitty marraskuulle. Silloin leivotaan visioista.

Samuli Leivonniemi

TOIMITTAJALTA

Luottamuksen alkuperä on mysteeri

Pitkän järjestöuran aikana olen aina silloin tällöin pysähtynyt miettimään, mikä luottamustehtävissä vetää ja mitä tarkoittaa toimia luottamustehtävässä.

Joskus taustalla ovat hyvät kokemukset, joskus taas vähän ikävämät. Viime aikoina ikävät kokemukset ovat korostuneet, kun joku varasti osakunnan jäsenmaksurahat toimistolta. Samaten keskustelu virkailijoiden jaksamisesta kertoo siitä, että aina ei järjestötoiminta ole helppoa tai kivaa.

Luottamuksen käsitettä on mielenkiintoista lähestyä sen alkuperän eli etymologian kautta. Useimmilla sanoillahan

on joskus ollut konkreettinen merkitys, joka on saanut rinnalleen abstraktin merkityksen.

Kouriintuntuva esimerkki on sana *käsittää*, joka on todellakin tarkoittanut 'kiinni tai käsiin saamista'. *Luottamus* on tietysti *luottaa*-verbin johdos, mutta verbin alkuperä on Kaisa Häkkisen Nykysuomen etymologisen sanakirjan mukaan epäselvä. *Luottaa* voikin olla joko *luoda*-verbin tai läheisyyttä merkitsevän *luo*-vartalon johdos.

Onko luottamustoiminnassa siis kyse siitä, että pyrimme luomaan jotain suurta eli saamaan aikaan mahdollisimman

paljon vai yhteisöllisyydestä ja läheisyydestä? Toimimme yhdessä, että saisimme siitä merkinnän ansioluetteloon vai tahdommeko vain olla toisten ihmisten lähellä jollakin tekosyöllä?

On varmasti yhtä oikein osallistua toimintaan jotain oppiakseen kuin lähteä mukaan kaverin tai naapurin matkassa. Läheisyyteen kuuluu silti myös avunpyytäminen, kun omat rahkeet eivät syystä tai toisesta riitä.

Kukaan osakunnassa ei ole korvaamaton, mutta kaikki ovat yhtä tärkeitä.

Johanna Korkeamäki

KARHUNKIERROS. Helsingin yliopiston Satakuntalaisen Osakunnan tiedotuslehti. Perustettu vuonna 1963. ISSN 1239-1913.

Julkaisija: Satakuntalainen Osakunta, Lapinrinne 1 A5, 00180 Helsinki, (09) 6958 5256, www.satakuntalainenosakunta.fi. **Päätoimittaja:** Samuli Leivonniemi, 050-372 8878, paatoimittaja@satakuntatalo.fi. **Toimittajat:** Tuomas Aivelo, Mirva Helenius, Henna-Riikka Helkiö, Johanna Korkeamäki, Mari Männistö, Pauliina Ranne, Tuuli Seppälä, Tiina Taivainen (tiedotussihteeri), Antti Tähtinen ja Jaakko Viitala. **Tätä numeroa avustivat:** Marjukka Laiho, Mikko Mäkipää, Ville Peurala, Katriina Ranne, Salla Seppälä ja Tk Wikki. **Kannen nimiö:** Kalle Järvenpää. **Kannen kuva:** Salla Seppälä. **Taitto:** Samuli Leivonniemi ja Tiina Taivainen. **Painos:** 300 kappaletta. **Paino:** Yliopistopaino, Helsinki.

Karhunkierros kävi tutustumassa Ehtoon kuntavieraseen – Luviaan.

4 Marraskuun maraton. Osakunnan virkailijoita ei valita hetkessä. 8 Esa "Nätsi" Rosvallia ihmetyttää stressikahvaihmiset. 9 Satakunnan karhu on lähtöisin Juhana-herttuasta. 10 Satolaisten lautasilla on puuroa, hirveä ja pitsaa. 12 Ylioppilaspolitiikassa oppii tekemään kompromisseja. 16 Mambo vipi? Mirva Heleniuksen ensimmäiset päivät Tansaniassa tuntuivat unelta.	19 Puista asiaa. Männyt kuvaavat opiskelun arkea, kirjoittaa Pauliina Ranne. 20 Pelimannin kurkunkostukkeekin kelpaa sahti. 23 Keskivertofuksi on porilainen, 19-vuotias nainen. 24 Unelmien Viisissä olisi liitoravia ja villi preeria. 24 Tähtinen etsi epätoivon alkulähteitä. 27 Vanhan jäärän mielestä osakunnassa on kaikki kuin ennenkin.

Vuonna 1955 osakunnan lehti *Satakuntalainen* (loka-marraskuu) raportoi Yrjö Littusen väitöstutkimuksesta opiskelun kustannuksista:

"Menoarvioista laskettiin aritmeettiset keskiarvot. Havaittiin, että Helsinki on jatkuvasti kallein opiskelupaikka. Helsingissä keskimääräinen kuukausivuokra ylioppilaalla on 3.480 mk. Naiset kuluttavat hiukan vähemmän (12.400 mk) kuin miehet (14.000 mk). Ero johtuu pääosin miesten suuremmista ruokakustannuksista sekä tupakka- yms. menoista."

SatO oli tekniikan edelläkävijä jo 50 vuotta sitten:

"Satakuntalaisella osakunnalla on Fenno Valtti. Kenties tämä radio miellyttää Teitäkin. Tervetuloa katsomaan – ja kuulemaan. Uusi radionne odottaa Teitä!"

Talon merkitystä asukkaiden opiskeluun analysoi Ossi Metsämäki: "Usein kuulee esitettävän mielipiteitä, ettei tällaisessa asuntolassa opintoja tule hoidetuksi kiitettävällä tarmolla. Havaintojeni perusteella olen kuitenkin tullut tulokseen, että tällaisessa ympäristössä opiskelu saa helposti kilpailun luonteen, mikä tietenkin on omiaan lisäämään huomattavasti opiskelutahtia."

Jaakko Viitala

Karhunkierros 4/2005 ilmestyy joulukuussa. Lehteen tarkoitettu materiaali tulee toimittaa päätoimittajalle marraskuun loppuun mennessä.

Maratonkokous lähestyy

Marraskuun varsinaiset kokoukset ovat kuuluja pitkistä kestoistaan. Viime vuonna tehtyä ennätystä, 6 tuntia ja 21 minuuttia tuskin kuitenkaan tänä vuonna saavutetaan. Jos viime vuosien merkit pitävät paikkansa, on odotettavissa runsaan neljän tunnin mittainen kokous.

TEKSTI: TIINA TAIVAINEN

Vuosittain marraskuussa valitaan 25 virkailijaa ja hallituksen jäsenet. Kahden vuoden välein valitaan myös kuraattori, taloudenhoitaja ja osakunnan edustajat Satalinnan säätiöön. Viimeisten kymmenen vuoden aikana virkailijoita on valittu keskimäärin 4,5 tuntia.

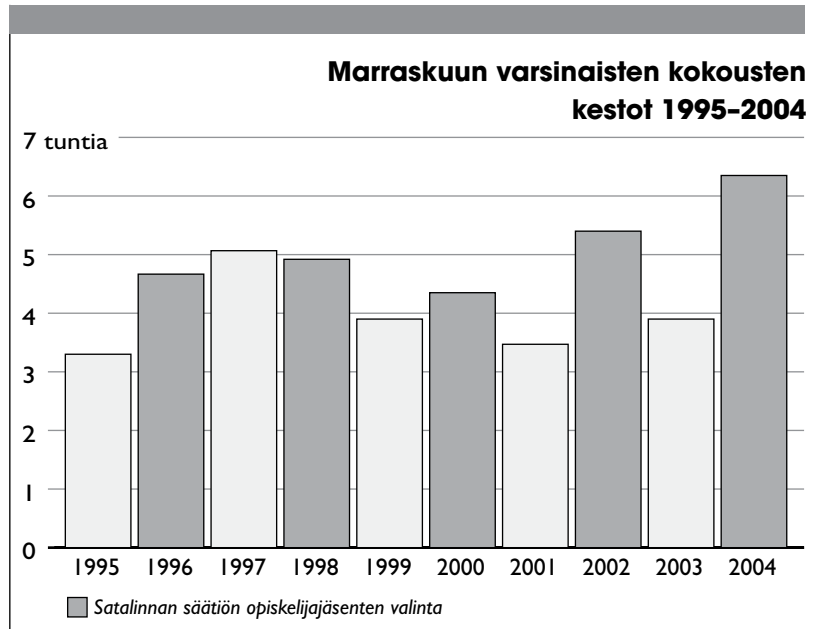
Ne kokoukset, joissa valitaan edustajat säätiöön, kestävät keskimäärin kauemmin kuin muut. Jos samana vuonna on vielä useampia ehdokkaita kuraattorin virkaan, ei kokous lopu ennen puolta yötä, niin kuin vuosina 2002 ja 2004.

Vuonna 1997 kokous kesti silti viisi tuntia, vaikkei suuria vaaleja ollutkaan. Tänä vuonna kokouksessa ei nähdä kuraattorin eikä säätiön opiskelijajäsenten vaalia.

Osakunnan halutuin virka on ylivoimaisesti lehtihuoneenhoitajan pesti.

Kymmenen vuoden sisällä vaaleja on järjestetty yhteensä viisi kertaa ja hakijoita yhtä virkaa kohden on ollut 1,8.

Myös kulttuurisihteerin, miesten ur-

heiluoijaajan ja kirjastonhoitajan virkoihin on ollut tunkua. Kilpailua näistä viroista on ollut niin ikään viitenä vuotena, mutta ehdokkaita on ollut vähemmän.

Vähiten on taisteltu kuoronjohtajan ja taloudenhoitajan tehtävistä. Huonoa menestystä tässä vertailussa selittää molempien virkojen vaatimat erityistaidot. Muuten kaikissa marraskuussa valittavissa viroissa on järjestetty vaaleja.

Tiukimmat kamppailut on kuitenkin käyty luottamustehtävistä. Osakunnan hallitukseen on vuosittain ollut keskimäärin 2,05 ehdokasta paikkaa kohden. Satalinnan säätiön opiskelijajäsenen

paikkaa on havitellut peräti 2,33 henkilöä.

Hallitukseen valitaan neljä jäsentä vuosittain ja säätiöön kolme osakuntalaista joka toinen vuosi.

Tänä vuonna marraskuun varsinaisen pidetään 16.11. osakuntahuoneistossa klo 19.15 alkaen. Kokouksessa valitaan virkailijat ja luottamustoimet vuodelle 2006. Virkoihin voi asettaa ehdolle lähettämällä hakemuksen osakunnan hallitukselle tai ilmoittamalla kiinnostuksestaan kokouksessa.

> **Vapautuvat virat ja luottamustehtävät:** apulaisihteerin, arkistonhoitajan, emäntä, hallituksen puheenjohtajan, haronmäen isäntä, historioitsijan, isäntä, kappalainen, Karhunkierroksen päätoimittaja, kirjastonhoitajan, kulttuurisihteerin, kuoronjohtajan, laulunjohtajan, lehtihuoneenhoitajan, mainosihnteerin, miesten urheiluoijaajan, musiikkihuoneenhoitajan, naisten urheiluoijaajan, opastussihteerin, otso, pääsihteerin, taloudenhoitajan, tiedotussihteerin, ulkoasiainsihteerin, urho, valokuvaajan, valvontatilintarkastajan, yhteiskuntasihteerin, kolme hallituksen jäsentä ja osakunnan edustaja HYY:n Osakuntalaisessa Unionissa.

Virkailijana toimimisesta on hyötyä

Reilusti yli puolet osakunnan virkailijakyselyyn vastanneista kokee, että viran hoidossa saa käyttää asiantuntemustaan tietyltä alalta ja että osakuntatoiminnasta on hyötyä tulevaisuudessa. Suurin osa virkailijoista on myös innostunut tehtävästään.

Suuri haaste virkailijatoiminnalle on uusien virkailijoiden koulutus, sillä alle puolet koki saaneensa hyvän perehdy-

tyksen virkaan. Vastanneista 48 prosenttia ilmoitti myös, ettei ole ajatellut hakea uutta virkaa syksyllä.

Virkailijakyselyn teki hallituksen puheenjohtaja **Johanna Hannula** keväällä 2005. Kyselyyn vastasi 24 virkailijaa.

Julkisivuremontti aikataulussa

Satakuntatalo on ollut huputettuna nyt jo parin kuukauden ajan ja ensimmäiset raksabileetkin on pidetty. Uuden ehom-

man ulkokuoren pitäisi olla valmis kesän kynnyksellä 31.5.2006.

– Takapihalla ollaan aikataulusta edellä ja katujulkisivulla vähän jäljessä. Kokonaisuutena näyttää siltä, että valmista tulee suunnitellusti, laskeskelee Satalinnan säätiön toiminnanjohtaja **Riku Jaakonsaari**.

Julkisivuremontti alkoi 1.8. takapihan telineiden pystytyksellä. Katujulkisivulla työt aloitettiin 1.9. Näin aikataulutettuna remontti häiritsee kesähotellin toimintaa mahdollisimman vähän.

Osakunta katsoo tulevaisuuteen

Seuraavaksi osakunnan strategiatyössä pohditaan visioita.

Strategiatoimikunnan puheenjohtaja **Iikka Hannula** vertaa osakunnan strategian laatimista yritysmailmaan. Erotuksena on se, että kun firmat laativat strategioita tuottaakseen mahdollisimman paljon voittoa osakkeenomistajilleen, osakunnassa ”omistajia” ovat jäsenet ja tavoiteltava ”raha” on kivaa.

Viime keväänä käyntiin polkaistu strategiaprojekti koostuu pääpiirteittäin kol-

mesta osasta. Arvot kuvastavat sitä, mitä olemme. Visiot vastaavat kysymykseen, mitä haluaisimme olla. Toimintasuunnitelmassa pohditaan konkreettisempia keinoja arvojen ja visioiden toteuttamiseksi.

Osakunnan valmis strategia on tarkoitus hyväksyä maaliskuussa 2006.

> www.satakuntalainenosakunta.fi/strategia.

Pelaa strategiapeliä

Peli 2–4 pelaajalle. Tämän lehden kannen painetun **pelilaudan lisäksi tarvitaan** pelinappula jokaiselle, tulitikkuja kaksi enemmän kuin pelaajia sekä pappia ja kynä.

Pelin tarkoituksena on käydä jokaisessa yhdeksässä arvoympyrässä. Joka

on ensimmäisenä käynyt kaikissa, voittaa.

Pelin säännöt: Pelinappuloita liikutetaan tulitikkuja pitkin ympyrästä toiseen. Jokainen pelaaja saa vuorollaan siirtää yhtä tikkua, liikuttaa joko omaansa tai jonkun toisen pelinappulaa niin pitkälle

VARJOSTRATEGIA

Sarjassa esitellään osakunnan strategiatyötä tuttujen kertomusten avulla.

Lumikki ja seitsemän arvokääpiötä

- Vilkas – Avoimuus
- Nuhanenä – Tasa-arvo
- Ujo – Osallisuus
- Unelias – Monialaisuus
- Lystikäs – Yhteisöllisyys
- Jörö – Satakuntalaisuus
- Viisas – Yhteiskunnallinen vastuullisuus
- Lumikki & prinssi – Jatkuvuus

kuin yhtenäistä tikku-ympyrä-jonoa pääsee ja sitten siirtää vielä yhtä tikkua. Tikut otetaan mukaan peliin ensimmäisten vuorojen myötä. Tulitikkuja ei saa laittaa ristiin. Yhdessä ympyrässä saa olla kerrallaan vain yksi pelinappula, eikä miehitetyn ympyrän kautta saa kulkea läpi. Jos pelaaja päättää vuoronsa mustaan ympyrään, hän saa seuraavalla vuorollaan siirtää aluksi kahta tikkua.

Kylä jossa on Esso

Karhunkierros kävi Luvialla selvittämässä, mitä löytyy tarunhohtoisesta kunnasta, josta kukaan ei tunnu tietävän muuta kuin huoltoaseman.

TEKSTI: TUOMAS AIVelo

”Luvia on pirteä merenrantakunta, joka on perustettu jo vuonna 1870. Luvian kunta sijaitsee Satakunnassa, Pohjanlahden rannalla. Pohjoisessa kunta rajoittuu Porin kaupunkiin, idässä Nakkilan kuntaan ja etelässä Eurajoen kuntaan.”

Luvian nettisivujen kuvaus jättää vielä paljon arvailujen varaan. Varmaa on ainakin, että luvialaisia on 3300 ja että heistä merkittävä osa löytänyt tiensä Satakuntalaiseen Osakuntaan.

Kuuluisassa mainoskyltissä aurinko kuultaa meren yllä ja slogan leikkitelee alkusoinnilla sekä luonto-sanan monimerkityksellisyydellä: ”Luonnollinen Luvia kutsuu sinua.”

Turistimatkamme porttina Luvialle toimii Luvian kuuluisa Esso ja sen pihassa oleva infotaulu. Taulu on vuosien varrella ehtinyt rapistua ja vääntyä, mutta Esso on edelleen mitä loistavimmassa edustuskunnossa.

Luvialaissyntyinen osakuntalainen Elna Vuorinen työskenteli kesän Luvian Essolla. Hän on valmis allekirjoittamaan huoltoaseman legendaarisen maineen.

”Esso-parlamentti kokoontuu parhaimmillaan monesti päivässä tutkailemaan maailman menoa. Vanhemmat luvialaiset miehet kokoontuvat juoruamaan ja puimaan asioiden tolaa. Esso on luvialaisten ykköskyttäyspaikka.”

Luvian palvelutarjonnasta antaa hyvän kuvan terveysaseman oveen kiinnitetty apteekin mainos: ”Palvelemme tarvittaessa mahdollisuuksien mukaan.”

Luvian terveysasema on vastavalmistunut komea talo aivan kunnan ytimessä. Lähistöllä sijaitsee myös Luvian hiekkakivikirkko ja ostoskeskus. Hivenen sivummalla, koulukeskuksen kupeessa, ovat kunnanvirasto, kirjasto ja hautausmaa.

Luvian nuorisotalon kulmilla tapaamme paikallisia nuoria. He

eivät osaa suositella turisteille mitään käymisen arvoista kohdetta. Nuoret kuitenkin keuhuvat Luvian skedeskeneä, jonka ovat huomioineet kunnanisätkin. Urheilukentän reunalla sijaitsevalle parkkipaikalle onkin saatu komea ramppi rullalautailijoiden käyttöön.

Luvialla myös nuoret on huomioitu: Monen pienemmän kunnan tavoista poiketen nuorisotalo on auki perjantaisin jopa kello 23 asti.

Luvia on merellinen kunta. Keskustassa monia pihvoja ja leikkikenttiä on koristeltu soutuveneillä. Varsinainen portti merelle on Laitakarissa. Laitakarissa sijaitsevat venesatamat ja kuuluisa Laitakarin lava, jossa järjestetään kesälauantaisin tanssit. Laitakaria myös kehitetään edelleen, esimerkiksi aivan uusi virkistätymiskeskus on rakenteilla.

Luviaan kuuluu myös Säpin majakkasaari, jossa asustaa Suomen ainoa muflonikanta.

Koiraa ulkoiluttava rouvapari miettii pitkään, mitä Luviaista mainostaisi. ”Kirkko ja Luvian saaristo ovat täällä ne merkittävimmät nähtävyydet”, he toteavat. Lisäksi ratsastuksen harrastajille löytyy oiva ratsastuskeskus. He pitävät Luviaa hyvänä asuinkuntana: ”Rauhallinen, mutta toisaalta läheltä löytyy suuria kaupunkeja.” He tietävät, ettei nuorisovastausta Luviaa,

Luvialla näkemisen arvoista

- Luvian saaristo ja Säppi
- Villa Petrell
- Luvian kiekko -82 -pelit

Sympaattista matkalla nähtyä

- Luodonkylän perinteinen juhannussalko, Kuivalahdentien varrella, Laitakarin risteyksessä
- Luvian kirjasto
- Muistomerkki merenkululle ja laivanrakennukselle Laitakarissa

mutta omakin kokemus kertoo, että kotikuntaa oppii arvostamaan, kun asuu muualla.

Kesä on ilman muuta Luvian vuodenaika. Silloin mökkiasukkaat muuttavat alueelle ja täyttävät paikalliset menomestats. Muina vuodenaikoina Luvia on luvialaisille. Elina Vuorinen ja **Henna-Riikka Helkiö**, toinen osakuntalainen luvialainen, mainitsevat molemmat Luvialle tunnusomaiseksi piirteeksi pikkukuntaisuuden. Kaikki tietävät mitä tapahtuu, ja juorut leviävät nopeasti.

Luvialla osataan myös urheilla ja kuntoilla. Painonvartijat kokoontuvat kunnantalolle joka perjantai-ilta. Penkkiurheilijalle kokemisen arvoista on luvialainen ringette, Luvian omassa jäähallissa. Uskaliimmat voivat osallistua kunnan järjestämään ladyringetteen tiistaisin.

Ruokailijalle Luvialla on paljonkin tarjottavaa. Luvian pizze-

rian ruokalistaolta löytyy muun muassa aitoa luvialaista keittiötä. Luvia Special, täytteenä kebablihaa, salamia, jauhelihaa ja kinkkua, maksaa vain seitsemän euroa. Myös lounaskahvila Branterin tarjontaa kehuittiin.

Janoiselle Luvia on suorastaan keidas. Laitakarin Messissä iso tuoppi maksaa 4,30 euroa, Ravintola Villitiirassa 3,80 euroa, ja Luvian Reimarissa 3,90 euroa. Baareista Messissä käy hienostoväki, Villitiirassa keskivertoporukka ja Reimaria voi kuvailla termillä ”räkälä”. Pisimpään näistä kolmesta on auki Luvian Reimari, jossa turistiryhmämme tosin melkein joutui kiipeliin. Paikan omistaja tuli jukeboksia tutkaillessamme tivaamaan ”Millaisilla valtuuksilla te olette liikenteessä?”. Saimme selville, että Reimarilla on jo 32 vuoden vaiherikas historia takanaan.

> **Luvian kunta saapuu osakunnan vieraaksi Satakuntaiseen Ehtooseen 29. lokakuuta.**

Vaatimaton ihmemies

Kaikilla festareilla on liuta taustaihmissiä, joita ilman tunnelma ei synny.

Karhunkierros tapasi teltanrakentaja

Esa "Nätsi" Rosvallin

Blue Sea Film -festivaaleilla Raumalla.

TEKSTI: **TKWIKKI**

KUVA: **TIMO ALI-HOKKA / BSFF**

Kun **Esa Rosvall** oli 6-vuotias, hän sai lempinimekseen Nätsi, joka on saamenkieltä ja tarkoittaa tähteä. Syynä taisi olla ensimmäinen sirkusesitys, jonka hän kavereineen järjesti kotipihansa puuliiterissä. Tuolta ajalta ovat legendaariset Käärmeenlumous-temppu ja Amerikan taikuri-show ja ne ovat edelleenkin Nätsin ohjelmistossa. Maailmanmatkaaja ja telttamies – tuttu eri festareilta milloin esiintymässä ja teltanrakentajana: Ruisrockissa 70-luvulla, Sodankylän ja Sinisen meren elokuvajuhlilla, Porin jazzareilla, Helsingin juhlaviikoilla, mukana Seitsemän seinähullua veljestä -bändissä.

Köyliön vanhaan kansakouluun Nätsi perusti 70-luvulla yhteisön, joka järjesti pop-jazz-musiikkileirejä. Muun muassa Ismo Alanko ja Olli Lindholm olivat aikanaan mukana.

Idea sirkusesitysten ja bändien yhdistämisestä sai alkunsa noilta ajoilta ja sittemmin syntyi Almost Circus Tuiskula. Sirkus Finlandian vanha teltta ostettiin esityksiä varten ja siten teltanvuokrauksesta tulikin Nätsin pääelinkeino. Hän on työllistänyt ja elättänyt itsensä ja lukuisan joukon miehiä vuokraamalla sirkustelttaa ympäri maailmaa. Teltta on ollut jopa New Yorkin pilvenpiirtäjän katolla – saunana.

Kiertue-elämä jatkuu, silti kotipaikkana on edelleen Köyliö. Talvisin hän asuu Pyhätunturilla.

Nätsiltä on turha kysellä neuvoja, hän elää niin kuin itse us-

Teltanvuokrauksesta elinkeinonsa saava muusikko, paradokseja harrastava elämäntapasirkustaiteilija, pasifisti, absolutisti ja isoisa, syntynyt 60 vuotta sitten Raumalla.

koo. Hänen mielestään jokaisen pitää päättää mitä haluaa. Ei tarvitse välittää mitä muut ajattelevat.

Tästä esimerkkinä hän mainitsee raumalaisen luonteen: kahdenkeskiset juttelut ovat hyviä, mutta heti kun paikalla on useampi niin pelätään mitä muuta ajattelevat ja vaietaan. Aihe, josta Nätsi innostuu, on eri kulttuurien ymmärtäminen ja kokemus ihmisten välisistä keskusteluista.

Ei voi ymmärtää toista, jollei perustelee omaa näkemystä, ja jollei ole halua kuunnella toista.

Miehen mietteitä

- Ihmetyttää: Stressikahvaimiset.
Kiireen voisi Nätsin mukaan pysäyttää juomalla aamukahvin tavallista hitaammin.
- Suututtaa: Pienet jutut ihmisissä, epäoikeudenmukaisuus, jos ei vedetä yhtä köyttä
- Haave: Vielä joskus matkata Silkkitietä
- Toteutumaton toive: Kiertää posetiivin kanssa maailmaa – ilman vastuuta muista.
- Intohimo: Erilaiset teltta-arkkitehtuurit ja erityisen hienon väriset teltat, joita on pakko päästä katsomaan lähempää.

Nätsin taiteilija- elämästä tehtiin dokumenttielokuva

Elokuussa Raumalla Blue Sea Film Festivaaleilla Nätsin ja kumppaneiden pystyttämässä teltassa nähtiin Amerikan taikuri-elokuvan maailman ensi-ilta. Nätsin 40-vuotinen taiteilijaelämä on tallennettu Sami Kuokkasen ohjaamaan dokumenttiin.

Voodoo-yhtyeen keikalta vuoden 1971 Ruisrockista alkava vajaan tunnin mittainen dokumentti tarjoilee värikkään läpileikkauksen eittämättä mielenkiintoisesta ihmisestä. Viime vuosista suurin osa on Nätsillä kulunut Venäjällä, mikä näkyy myös tuoreessa dokumentissa. Valottaen Nätsin epätavallista elämäntapaa se samalla on myös lämpimänhaukeaa kuvaus yksinäisyydestä ja kiertue-elämän arjesta.

Nätsi myös esiintyi Rauman elokuvafestareilla: Rauma Jazz Film Orchestra on jo perinteisesti ollut mukana säestämässä mykkäelokuvia. Orkesterissa Nätsi soitti ”Uhka” -soitinta tai oikeastaan soittimia. Ne ovat erilaisia lyömäsoittimia (mm. kumeaääniset tynnyrit), joita käytetään muutenkin kuin uhkavissa kohtauksissa.

> TVI esittää Amerikan taikuri -dokumentin
6. marraskuuta.

Miksi karhu on Satakunnan ja Porin tunnuseläin?

Tutkija Sirkka-Liisa Hakala

Satakunnan museosta vastaa.

”Tutkimus johtaa yhteen mieheen, Juhana-herttuaan.

1550-luvun puolivälissä Kustaa Vaasa antoi pojalleen hallittavaksi Suomen herttuakunnan. 1557 Juhana sai oman herttuallisen vaakunan, jossa toisena aiheena oli miekkaa pitelevä karhu ja toisena aiheena kypärä. Karhuvaakuna oli Pohjois-Suomen ja Kokemäenkartanonläänin vaakuna ja kypärä symboloi Etelä-Suomea ja Raaseporin lääniniä. Viimeistään 1580-luvulla karhu yhdistettiin Satakuntaan ja kypärävaakuna Varsinais-Suomeen.”

”**Vuonna 1558 Juhana-herttua** perusti Porin kaupungin tai kirjaimellisesti uuden kauppakaupungin Porin luo, ”vid Björneborg”. Meren äärellä Kokemäenjoen suussa oli siis jo paikka nimeltä Björneborg, Karhulinna. Björneborg on sittemmin tulkittu monella tavalla. 1700-luvulta lähtien nimen arveltiin tulleen karhunpesästä, joka olisi ollut raatihuoneenmäessä, myöhemmin sen on arveltu tuleen Päärnäisten kylästä tai Björneborg on käsitetty linnaksi. Oli miten oli – nimi on taatusti miellyttänyt Juhana-herttuaa, joka oli selvästi karhufani. Kun hän lähti Puolaan kosimaan Katarina Jagellonicaa, hänen laivansa nimikin oli Ursus Finlandicus eli Suomen Karhu.”

”**Karhu on uljas ja voimakas eläin.** Kustaa Vaasa oli lähtöisin vaatimattomasta taalalaisesta aatelissuvusta, jonka mahtia piti tuoda esiin kaikissa mahdollisissa paikoissa. Varsinkin kuninkaan vanhimmat pojat, Erik ja Juhana, olivat kiinnostuneita heraldiikasta, ja näkivät siinä keinon korostaa suvun merkitystä, ja tietysti omaakin arvoaan. Juhanaalla lienee ollut näppinsä pelissä, kun hänen omaa vaakunaansa suunniteltiin. Porilla ja Satakunnalla on siis karhu tunnuseläimenään siksi, että Juhana-herttua ihastui aiheeseen noin 450 vuotta sitten. Mikäli hänen herttuakuntansa olisi ollut pitkäikäisempi, meillä todennäköisesti olisikin leijonan sijasta karhu valtakunnanvaakunassamme.”

> Karhun kannoilla -näyttely on esillä

Satakunnan museossa Porissa 15. tammikuuta 2006 asti.

Riistaa Suomi-pojall

Johannes Tiusanen, entinen kuraattori
keskiviikko 28.9.

- > **Kello 0.00:** saunaolut.
- > **0.40:** kaksi palaa hirven sisäfilettä, leipäjuustoa ja punaviiniä.
- > **7.30:** kaksi paahtoleipää, kaksi lasia kevytmaitoa ja kahvi.
- > **11:** lautasellinen eilistä jämäsooppaa, perunalimppua, maitoa.
- > **15:** loput sopasta alkuruuaksi, keitetty peruna, hirkkastiketta ja waldorf-salaattia, maitoa.
- > **16.30:** pullansiivu, kaneli S-keksi ja kuppi kahvia.
- > **20:** kaksi siivua tuoretta leipää, hirven sisäfilettä, maitoa.
- > **20.30:** hirvenlihan kappaleita luiden koloista lihalientä puhdistaa.
- > **21.30:** saunaolut.
- > **23:** kaksi siivua tuoretta leipää.

Satolaisten lauto

Pizzaa ja pastaa liikkuvalla

Mikko Mäkipää, yhteiskuntasihteeri
tiistai 27.9.2005

- > **kello 11:** kaurahiutaleita, rasvatonta maitoa, sokeria ja soijaproteiinia.
- > **14:** tonnikalapastaa ja kasviksia, tummaa leipää, rasvatonta maitoa, limua, kahvi ja kaksi sokeripalaa. Exactumissa.
- > **19.30:** nautanliha-pesto-aurinkokuivattu tomaatti-mozzarella-pizza, kaksi olutta. Denniksessä.
- > **23:** tuoremehua, kaksi palaa ruisleipää juustolla, voimariinilla ja savulohella, monivitamiinikapseli.

”Pyrin syömään riittävästi. Painoni on alentunut noin kolme kiloa puolessa vuodessa, ja pitäisin sen mielellään nykyistä korkeammalla.

Pidän erityisesti maukkaista grilliruuista ja itämaisistä ruuista. Tacot ja sushi ovat todellista juhlaruokaani. Viherhomejuusto ja maksa ovat ainoat maut, joista en pidä.

Olen viimeiset pari vuotta syönyt huomattavasti enemmän kuin aiemmin, koska kulutuskin on ollut suurempaa. Ruokani monipuolisuus vaihtelee. Välillä syön huonosti parikin viikkoa ja välillä taas hyvinkin terveellisesti.”

Kasvispitoista kotike

Hanna Sonne, entinen emäntä
keskiviikko 28.9.2005

- > **kello 7:** kaksi luumua, kaksi kylmäsavulohileipää, maitoa, kahvia.
- > **13:** kolme luumua.
- > **13:** kasvisseikeittoa, kaksi grahamsämpylää, maitoa ja ananasmehua.
- > **16.30:** cappuccinokaakao.
- > **17.30:** omena.
- > **20:** kasvisseikeittoa, kaksi grahamsämpylää, maitoa ja ananasmehua.
- > **21.30:** kaksi kuppia teetä.

”Yritän pitäytyä kotimaisessa ja lähellä tuotetussa ruuassa. Tietenkin kahvi, satunnainen appelsiinimehu ja jotkut alkoholit ovat ulkomaisia, ja yritän olla tekemättä asioista liian vaikeita.

Nyt talvella pitäisi taas alkaa syödä kaksi ateriaa päivässä, olen laihnutun aika paljon kesän aikana. Ruokavalioon voitane laskea myös 10 minuutin torkku lounaan päälle, jota olen pyrkinyt toteuttamaan koko kesän.

Keittotaitoni on kehittynyt, ja ulkomaanmatkat tutustuttaneet uusiin mauihin. Olen lakannut syömästä tulisia ruokia ja kebabeja. Kalan merkitys on koko ajan kasvanut, ja riista kiinnostaa yhä enemmän.

Äitini mielestä laitan kaiken liian vaikeasti. Monen mielestä minun tulisi tarkkailla kolesteroliäni, kuten silti teenkin.”

ksilla

ieittiössä

”Hyvä ruoka kuuluu imagooni. Kokeilen eri ruokalajeja, teen niistä omia variaatioita ja pyrin valmistamaan kaiken mahdollisimman alusta.

Olen siirtänyt ruokavalioni painopistettä kasviksiin päin, lopettanut valmisruokien käytön ja lisännyt pitkäjänteisyyttä. Käyn harvoin kaupassa, pidän varastot suurina ja inspiroin paljon.

Syön terveellisemmin kuin muutama vuosi sitten.

Ruokavaliotani yksipuolistaa se, että kaikkea ei voi pakastaa – sinkkuna tulee syöttyä samaa ruokaa useamman kerran peräkkäin.”

Kevyesti hyvässä seurassa

Kyllikki Tiensuu, inspehtori
keskiviikko 28.9.2005

> **kello 7.30: ruishiutalepuuroa lautasellinen, näkkileipäpala (pehtoorin leipoma leipä, jota yleensä syön, lopussa), haudutettua teetä maitotilkan kera, kuppi kahvia.**

> **11.40: broileririsotto ja salaattit, vesi ja rasvaton maito. Amicassa.**

> **2 Fazerin sinistä suklaakonvehtia, kahvia. Laitoksen kahvihuoneessa.**

> **16.00: ruisleipäpäälle ja teekupillinen. Laitoksella ennen luennonpitoon lähtöä.**

> **20.30: rasia vähärasvaista raejuustoa kovaan nälkään puolukka- ja omenahillon kanssa, teekupillinen. Yksin, kotona.**

> **22.00: teekupillinen pehtoorin seurassa kotona.**

”Yritän pitää yllä kevyttä ruokavaliota, siis välttää rasvoja ja makeita juttuja. Syy on yksinkertainen: kilojen karttumista on tässä iässä siitä huolimatta hankala välttää.

Tarkkailupäivä tosin oli hiukan poikkeuksellinen, sillä työpaikkaruokalassa kiiteltiin suklaakonvehdeilla arviointi- ja palautelomakkeensa jättäneitä.

Erityisen maukasta on mielestäni työpaikkaruokalamme kokin kaalilaatikko ja (nakki)borssikeitto. Ilman ruisreikäleipää ja rasvatonta maitoa en selviä. En syö simpukoita, etanoita enkä ostereita. En myöskään pidä mustekalasta.

Nykyisin – kiitos pehtoorin vaikutuksen – kelpaa puuro aamuisin. Keventymistä on myös tapahtunut.

Lähipiirini ihmettelee, miksi Kyllikillä on aina nälkä.”

Ruoka yhdistää ja erottaa

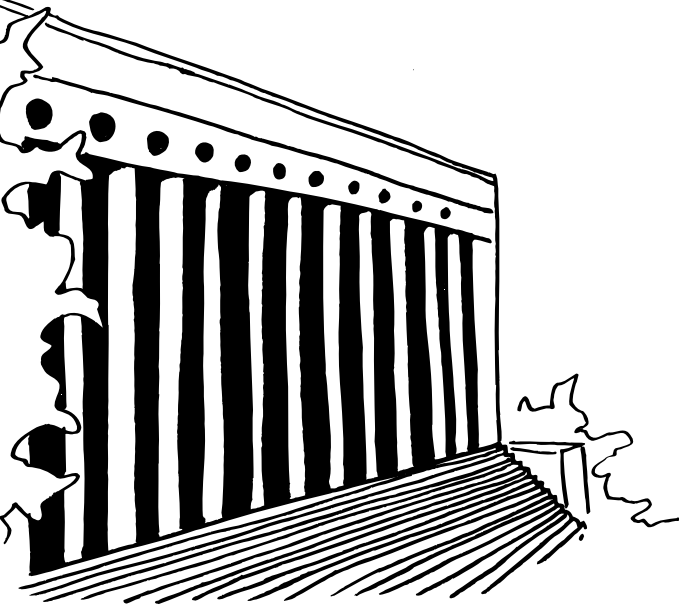
Kaikkien on syötävä, mutta kaikki syövät erilailla. Tuntuu, että nykyään joka toinen on vähintäänkin kasvissyöjä, laktoosi-intoleranttikko tai jollekin allerginen. Englannissa erilaisten ruokavalioiden suosio on jo niin valtava, että yhdessä syöminen etenkin tyttöpörökällä on usein mahdotonta – yksi ei syö vehnää, toinen ei niele sokeria, kolmas välttää hiilihydraatteja ja neljäs pistelee vain elävää ravintoa. Suomessa ei onneksi olla noin ehdottomia – ainakaan vielä, tai ainakaan minun tuttavapiirissäni.

Ilman dieettihullutustakin makumieltymyksemme ja energiankulutuksemme vaihtelevat todella paljon. Itse en juuri koskaan osta leipää enkä juustoa, kun taas isäni juuri energiankulutuksessa – palkkaeroakin epäilemättä on, että pelkkää lihasta oleva osakuntalaispoika voi normaalin ruuan ohella syödä suklaaleivyn päivässä!

Pyysin neljää eri tavalla syövää osakuntalaista pitämään vuorokauden ajan päiväkirjaa kaikesta, mitä he suuhunsa laittoivat. Ruokapäiväkirjat kertovat paitsi erilaisista arvoista ja mauista, myös mainitsemastani sukupuolten erosta – päiväkirjaa pitäneistä miespuolisista molemmat valittelivat painonlaskua.

Ihmiset eroavat paljon myös siinä, syövätkö he yksin vai yhdessä. Toiset viihtyvät yksin; usein se on tosin myös käytännön sanelemaa. Inspehtori taas siteeraa afrikkalaista sananlaskua: ”Yksin syöden ei tule kylläiseksi.”

Katriina Ranne

Onko sussa HYY:tä?

Edustajistossa opitaan vääntämään budjettia ja tekemään kompromisseja, kertovat Kaarina Huhtinen ja Lauri Korkeaoja. Helsingin yliopiston ylioppilaskunnassa (HYY) kannuksia keränneet satolaiset vakuuttavat, ettei kokouspöydässä pärjätäkseen tarvitse olla kovapäinen poliitikko. "Kysymys on tavallisten ihmisten toiminnasta."

TEKSTI: MARJUKKA LAIHO JA PAULIINA RANNE
PIIRROKSET: SALLA SEPPÄLÄ

Ei titteli satolaista pahenna! **Kaarina Huhtinen** ja **Lauri Korkeaoja** ovat toimineet HYY-elämän kärjessä ja tietävät, että pelkkä merkintä ansio- luettelossa ei motivoi, vaikka niinkin jotkut väit- tävät.

"Pitää olla asioita, joista oikeasti on kiinnostunut", ympäris- tönsuojelutiedettä opiskeleva Kaarina avaa keskustelun. HYY: stä taas ei tarvitse tietää juuri mitään lähteäkseen mukaan. Matkan varrella oppii nopeasti, onhan matkakumppaneina pal- jon uusia ystäviä, joiden kanssa opetella asioita.

"Eihän työ ja opiskelu ole erillään", kommentoi Lauri val- tiotieteiden opiskelujan ja koko opintojensa ajan jatkunutta aktiivisuuttaan järjestötoiminnassa. Tätä nykyä hän toimii Suo- men ylioppilaskuntien liiton puheenjohtajana.

Vaikka sekä Kaarina, HYY:n viime vuoden hallituksen pu- heenjohtaja, että Lauri myöntävät järjestöaktiiviteettien hidas- taneen opintoja, he eivät näe siinä juuri mitään huonoa.

"Tavalliselle" edustajalle kokouksia ei löydy kuin noin illaksi kuukaudessa, mutta hallituksen jäsenenä pää- see toiminnan ytimeen joka viikko. Lisäksi edustajat kokoon- tuvat ryhmittäin ennen kokousta puhumaan asioista. Yhteisiä linjoja haetaan, mutta jokainen saa toimia kuten parhaaksi nä- kee, Kaarina kertoo.

HYY on ennen kaikkea opiskelijoiden etujärjestö. Laurin sanoin sillä vain on hieman ylipolitoitunut maine. Tärkeim- mäksi HYY:n tehtäväksi hän näkee siellä toimivien järjestöjen toiminnan kehittämisen ja tukemisen.

Lauri toivoo, että HYY:tä kuunneltaisiin enemmän myös Helsingin kaupungin päätök- senteossa. Ovathan opiskelijat yksi kaupungin isoimpia ryhmiä.

Esimerkiksi eläke- asioissa opiskeli- joiden vastuu on

tuoda esille parinkymmenen vuoden päästä käsiin räjähtävä sosiaalipommi. Jos opiskelijat eivät itse puhu puolestaan, niin kuka sitten? ”Kansanedustajia pitää lobata, jotta he muistaisivat nuorempienkin polvien asian”, Lauri muistuttaa.

Mitä siellä edustajistossa eli edarissa sitten oikeasti oppii?

Sekä Kaarina että Lauri pitävät HYY:tä hyödyllisenä omalle tulevaisuudelleen siinä mielessä, että siellä oppii taloudesta, budjetin teosta ja niinkin yleishyödyllisestä asiasta kuin kompromissien tekemisestä. Suuren organisaation toimintaan liittyvät lainalaisuudet, kuten päätöksenteon hitaus ja valmisteluvaiheen tärkeys asioita päätettäessä tulevat myös tutuksi. Moni organisaatio yrityksistä valtionhallintoon toimii samoilla periaatteilla, joten tiettyjen pelisääntöjen ja toimintatapojen sisäistäminen jo opiskeluvaiheessa antaa varmuutta vaikkapa työnhakuun.

Kaarina ja Lauri kertovat, että suurinta valtaa HYY:ssä pitävät tällä hetkellä osakunnat, koska ne

ovat sen suurin ryhmä. Miksi HYY ei kuitenkaan enää herätä osakuntalaisten keskuudessa suurta kiinnostusta?

Kysymys on ihan tavallisten ihmisten toiminnasta, Kaarina muistuttaa. Ei tarvitse olla kovapäinen poliitikko.

”Ylioppilaskunnan historiaa ajatellen me opiskelijat olemme hyvin yhteiskuntakelpoinen sakkii”, Lauri toteaa ja naurahtaa, että 70-luvulla opiskelijat valtasivat Vanhan – oman talonsa!

Ehkä nyt olisi aika vallata oma kaveripiirinsä ja kertoa äänestämisen tärkeydestä?

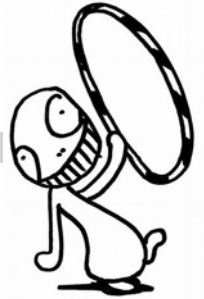
> HYY:n edustajistovaalin äänestyspäivät ovat 1.–2.

marraskuuta. Ennakköäänestys tapahtuu viikkoa

aiemmin eli 26.–27. lokakuuta. Äänestyskelpoisia ovat

Helsingin yliopiston opiskelijat. Äänestää voi kaikilla

kampuksilla. Osakunta tekee yhteislähtöjä äänestämään.

Kyllä Hemmo tietää

■ 33 515

on Rauman asukasluvun ennuste vuonna 2040

■ 31 684

jäsentä oli HYY:llä vuoden 2004 lopussa.

■ 255

järjestöä toimii HYY:n piirissä.

■ 40

pykälä yliopistolaissa määrittelee Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan tehtävän seuraavasti: *Ylioppilaskunnan tarkoituksena on olla jäsentensä yhdyssiteenä ja edistää heidän yhteiskunnallisia, sosiaalisia ja henkisiä sekä opiskeluun ja opiskelijan asemaan yhteiskunnassa liittyviä pyrkimyksiä.*

■ 30

ja päälle yksi on nahkaisen myynnissä käytettävä mittayksikkö kerppu.

■ 3

miljoonaa euroa on HYY:n vuotuinen talousarvio.

■ 1 ja 2

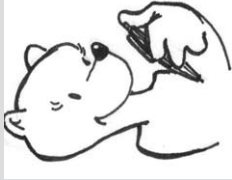
ovat järjestykseltään ne marraskuun päivät, jolloin satolaiset lähtevät massoittain vaaliurnille äänestämään omaa osakuntaansa!

Satakuntalaisen Osakunnan ehdokkaat HYY:n edustajistovaaleissa 2005

Jenni Aalto
296
TT / TEOLOGIA

“Viini, laulu ja miehet”

Maija Alitalo
297
TT / TEOLOGIA

“Kaiken hyvän puolesta
- kaikkea pahaa vastaan!”

Ilkka Hannula
298
VT / KANSANTALOUSTIEDE

Iida Hautala
299
ML / MAANTIEDE
“Minä – Sinua varten!”

Mirva Helenius
300
HU / AASIAN JA AFRIKAN KIELET
JA KULTTUURIT
“Päin punaista”

Henna-Riikka Helkiö
301
ML / MAANTIEDE
“Ei enää arpomista –
ilman Sat:Oa tarpomista!”

Sauli Järvenpää
302
VT / TILASTOTIEDE
“Ole äänestäjä.”

Jani Kajala
303
ML / TIETOJENKÄSITTELYTIEDE
“Juo Karhua, äänestä
Sat:Oa”

**Hanna-Leena
Kevätsalo**
304
TT / TEOLOGIA

**Riikka “Krisse”
Kinnunen**
305
KT+HU / PUHEViestintä +
YLEINEN Kirjallisuustiede
“Enemmän puhetta,
vähemmän toimintaa.”

Johanna Korkeamäki
306
VT / SOSIOLOGIA
“Äiti suosittelee”

Jouni Kuusisto
307
LT / LÄÄKETIEDE
“Jos et leikkaa, et voi
voittaa”

Tapio Kytö
308
ML / MAANTIEDE

**Marjukka “Maikki”
Laiho**
309

Milko Mäkipää
310
ML / TIETOJENKÄSITTELYTIEDE

Anu Naukkarinen
311
TT / KÄYTTÖNÖLILINEN

“Kokemusta ja varmuutta puolustuspeleihin”

VT /
TT /
TEOLOGIA

“jotain ihan muuta”

“Ilmaisia mari-paitoja opiskelijoille!”

TEOLOGIA

“Ora et labora”

Elina Ojalehto

312
VT / SOSIAALIPOLITIIKKA

“Jokainen annettu ääni on askel kohti parempaa sataa”

Riina Pykäri

313
KT / KOTITALOUSTIEDE

“Riinassa on ruista”

Katriina Ranne

314
HU / AASIAN JA AFRIKAN KIELET
JA KULTTUURIT

“Ääni, joka kantaa Sataa.”

**Pauliina ‘Baugé’
Ranne**

315
HU / SUOMEN KIELI

“Maailmanrauhan puolesta”

Anna-Kaisa Ruski

316
TT /
TEOLOGIA

“Isot ihmiset eivät ymmärrä mitään.”

Linda Salminen

317
HU / ENGLANTILAINEN
FILOLOGIA

“Yksinkertainen on kaunista”

Hanna Sonne

318
FT /
FARMASIA

“Nimeni on aurinko”

Tiina Taivainen

319
HU / YLEINEN
KIELITIEDE

“Tästä elämästä.”

Mathias Thylin

320
LT /
LÄÄKETIEDE

“Människan först –
ihminen ensin”

Mari Tikka

321
ML /
KEMIA

“Tänä vuonna HYY:stä ennätysellinen SATO!”

Johannes Tiisanen

322
ML / MAATALOUSTEKNOLOGIA

“Entisten aikain nuori lupaus”

**Sinikka ‘Sintsu’
Tuori**

323
TT /
TEOLOGIA

“Suffragium necesse est”

Antti Tähtinen

324
HU / GERMAANINEN
FILOLOGIA

“Ateneum purettava!”

Jaakko Viirtala

325
KT / SOVELTAVA KASVATUSTIEDE

“Kuuluvaääninen karvialainen.”

Maria Virtanen

326
LT /
LÄÄKETIEDE

“Terveen kaunis maailma”

Elina Vuorinen

327
KT / KASVATUSTIEDE

“Elina opiskelijan tiellä pitää!”

Vanhukset seuraavat kylän elämää Kidichissä Sansibarin saarella.

Ensimmäiset päivät Afrikassa tuntuivat unelta. En olisi halunnut edes räpäyttää silmiä, jotta en menettäisi sekuntiakaan kaikesta siitä. Dar es Salaamin dekadentti kauneus täytti kaikki aistini.

Joka puolella näkyi tuntemattomia tummia kasvoja ja kirkkaita värejä. Säälimätön aurinko poltti pistävänä ja paljasti kaiken lian, pölyn ja roskat, jotka tuntuivat täyttävän kaikki kadunvarret. Ja vaikka suljinkin silmäni, kaupunki ei irrottanut otettaan. Katukauppioiden kutsuhuudot ja vihjailevat vihellykset, kerjäläisten vaikerrus ja liikenteen melu täyttivät pääni ja peittivät ajatuksiani. Hiki liimasi pakokaasut ja katukeittiöiden käryn iholle.

Darin vilinästä me matkasimme sinne, missä pippuri kasvaa. Mausteplantaasikierroksella värjäsimme huulipunapuun punaisilla pehmeillä marjoilla suun lisäksi sormemme, pesim-

me kätemme saippuapensaansa vaahdolla ja pureksimme hammasharjapuun tikkuja. Raha ei kuulemma puussa kasva, mutta mitä kaikkea muuta niistä voikaan poimia!

Päivän jälkeen olin aivan pyörällä päästäni kaikkien tuttujen ja tuntemattomien hajujen ja makujen yhteisestä suloisesta sekamelskasta, vaikka huumaavaa muskottipähkinää en uskaltautkaan kuin haistaa.

Valkoinen hiekka paljaiden jalkapohjien alla, uninen aamuaurinko turkoosin meren yllä, suolainen merituuli heittämissä hiuksia kasvoille – siinä unelmien aamulenkien ainekset. Kolmen päivän ajan keräsimme voimia talven varalle uimalla meressä ja lepäämällä palmujen katveessa.

Paratiisisaaren historia on orjien veren tahraama, mutta nykyisin hohtavat hiekkarannat houkuttelevat paikalle lomailijoita Euroopasta asti. Me olimme kuitenkin lähes ainoat vieraat saaren itärannan hiljaisessa pikkukylässä, ja omille ajatuksille

Mambo vipi Tanzania?

**Afrikan tutkimusta opiskeleva
Mirva Helenius kirjoittaa
matkastaan Tansaniaan.**

Pieni sanasto

- Mambo vipi?: Mitä kuuluu -tyyppinen tervehdys, suora käännös: Miten asiat ovat?
- Ugali: maissipuuro (perusruokaa)
- Mzungu: eurooppalainen, turisti, valkoinen
- Kanga: Tansaniassa ja muualla Itä-Afrikassa suorakulmion muotoinen kangas, joita yleensä ostetaan ja käytetäänkin pareittain. Kangoja on lukemattomissa erilaisissa kuvioissa ja väreissä, ja niissä on aina swahilinkielinen sanonta. Naiset pukeutuvat niihin, mutta kangoja käytetään yleisesti myös moniin muihin tarkoituksiin, esim. verhoina.
- Kwa heri: hyvästi

oli pelottavan paljon tyhjää tilaa ja aikaa.

Parin viikon jälkeen vessakäynnit eivät enää jaksaneet jännittää, vaikka melkein aina pytyn sijasta löytyikin reikä lattiasta. Reissun edetessä huomasimme, ettei pöntöistä olisikaan kuin haittaa – ne olivat aina tukossa tai vuotivat.

Ennen matkaa meitä oli varoiteltu, että missään nimessä sormia ei saisi laittaa suuhun. Tämä sääntö sivuutettiin jo ensimmäisen ruokailun yhteydessä – kukapa *ugalia* haarukalla söisi!

Tansanialaisten ystäviemme opastuksella kävimme enimmäkseen syömässä paikoissa, joihin ei muita *zunguja* uskaltanut. Huvittuneita ja uteliaita katseita riitti muutenkin, joten yritimme välttää ylimääräistä huomiota ja syödä kuten paikalliset, kaiken sormin.

Kielitaidon kehittymisen huomasi nopeasti. Aluksi tuntuu, että ymmärsi vain sanan sieltä, toisen täältä. Ystäviemme avulla opimme kuitenkin helposti yleisimmät slangisanat. Kun vielä uskaltauduimme käymään edes yksinkertaisia keskusteluja swahiliksi, itsevarmuus kasvoi ja innostus siinä samalla.

Afrikkalaisilla on rytmi veressä, väitetään. Totta tai ei, joka tapauksessa meidän tanhujemme ja tansanialaisen perinteisen tanssin välillä on valtameren kokoinen kuilu.

Osa rummuilla rytmitetystä perinteisen tanssin esityksistä toi mieleen soidintanssin, ja se luultavasti oli tarkoituskini.

Lanteenliike oli rivoa, hypnotisoivaa ja kaunista. Vuoron perään naiset lähestyivät miesten riviä, valitsivat sopivan yksilön ja pyysivät luvan. Villien kiljaisuiden rohkaisemina pari sulautui liikkeeseen, joka siveimmällekään katsojalle ei jättänyt paljon arvailujen varaan.

Rannikkokaupunki Bagamoyo on tunnettu historialtaan orjien viimeisenä pysähdyspaikkana mantereeseen puolelta. Nykyisin se kantaa Tansanian taidepääkaupungin statusta. Lukuisissa pienissä taidegallerioiksi kutsutuissa majoissa tapasimme taiteilijoita ja heidän teoksiaan, jotka enimmäkseen olivat todellisia minimalistin kauhistuksia: värikkäitä, rönsyileviä ja täynnä tunnetta.

Kulttuurikerroksen päätteeksi vierailimme myös Moyomojassa, orpojen lasten kodissa. Idean ja lasten uusi isä, parikymppinen Douglas, vei meidät rakennuttamaansa taloon, jossa

seitsemän lasta asui yhdessä uuden *maman* kanssa.

Istuimme sohvalle ja lapset istuivat lattialle tuijottaen meitä epäluuloisina. Vähitellen saimme kuitenkin lapset vastailemaan kysymyksiimme ja innostumaan juttelemisesta. Yhtäkkiä eräs pikkupojista kiipesi syliini ja antoi suokon poskelle.

Seuraavana päivänä tutustuimme vielä Äetsän kehityksmaaseuran perustamaan ja rahoittamaan kouluun Mikochenissä. Nämä kaksi projektia lasten ja nuorten auttamiseksi palauttivat hieman luottamusta siihen uskoon, että pisara meressä riittää, ja pienetkin ihmiset voivat tehdä suuria tekoja.

Koko kahdeksan tunnin bussimatkan ajan jännitin, paiskautuuko puoliksi irtonainen bussinovi tienvarteen.

Pissatauolle pysähdyimme hautausmaan viereen, ja takanani kyykistelevä nunnajoukko jakoi kikatellen kaapujen kätköistä kaivettuja nenäliinoja. Kun vielä lehmälauma virnistelevien paimentajiensa kanssa yllätti meidät kirjaimellisesti housut kintuissa, en tiennyt, pitäisikö itkeä vai nauraa.

Kun liikuimme pois Darista sisämaahan päin, maisema vastasi jo enemmän ennako-oletuksia ja stereotyyppioita: kylät koostuivat risukattoisista savimajoista ja niiden edessä leikkivistä puolipukeisista lapsista. Monet majoista olivat joko vasta puolivalmiita tai jo vanhuuttaan puoliksi romahtaneita – ilman lähempää tarkastelua oli mahdotonta tietää.

Maaseudulla naiset pukeutuivat melkein yksinomaan *kangoihin*, ja pukeutumisen väri- ja kuviovariaatio oli mieleton.

Tunsin suurta alemmuutta seurattessani tansanialaisten naisten ylvästä ja sulavaa liikkumista. Selkä suorana he kantoivat päänsä päällä mitä uskomattomimpia määriä tavaraa: koreja, laukkuja, metrin mittaisia banaaniterttuja ja jopa kolme pientä pöytää, yhtä aikaa!

En lähtenyt Afrikkaan asti etsimään itseäni. Päinvastoin luulen, että kadotin osan itsestäni sinne ikuisiksi ajoiksi.

Vielä jäi niin paljon nähtävää, koettavaa, opittavaa ja tehtävää – palasin siis kotiin Suomeen, mutta aikani Afrikassa ei ole vielä loppu.

”Kun vielä lehmälauma virnistelevien paimentajiensa kanssa yllätti meidät kirjaimellisesti housut kintuissa, en tiennyt, pitäisikö itkeä vai nauraa.”

Puista asiaa

Lastenlehdossa soi kaivinkoneiden kuoro. Pois on vieti viheriäiset puut, jotka loivat rauhoittavan näkymän satakuntatalolaisille haaveilijoille.

Mitä saimme tilalle? Meteliä ja parhaassa tapauksessa merinäköalan kahdeksannen kerroksen ikkunoista.

Aina puut eivät ole tarpeen: maisema voi olla kauniimpi ilman tiheää mäntyistä viidakkoa. Ollessani kesällä leirillä itäisessä Islannissa nautin nimenomaan maisemien paljoudesta; siitä, että sain todellisen kosketuksen maankuoreen puiden loistaessa poissaolollaan. Tiedän, että nautintoni sivuvaikutuksena on eroosiota ja tuulia, jotka voivat heittää autoja nurin ja ihmisiä mereen.

Islantiin on istutettu metsää. Kun me leiriläiset kävimme eräässä tällaisessa ns. metsässä, yhdyin kansainvälisen ”raadin” arvion paikallisen metsän olemuksesta: *”a bunch of trees about two meters high”* – parikymmentä metriä metsästä pois päin käveltyään pystyi näkemään yhdellä vilaisulla koko metsän, nipun puita.

Leirin jälkeen suomalaista metsää miettiessäni pysähdyin yhä uudestaan ja uudestaan ajatukseen ”ei näe metsää puilta”. Kuinka usein opiskeluissani törmäänkään siihen, etten hahmota kokonaiskuvaa yksityiskohtien paljoudelta. Ihan kuin metsässä kävelisi! Aina tulee uusi puu vastaan, metsänreunaa ei

löydy, vaikka juuri luulit polun jo päättyneen ja johtaneen sinut kukkulan laelle, josta näkisi puiden yli.

Myös männyt kuvastavat osuvasti opiskelun arkea: opintopisteinä näkyvää, mutta muuten hyvin näkymätöntä, hitaasti kertyvää, toisinaan hyvinkin pisteliästä tietoa, joka siivittää kasvamista aikuisuuteen ja ammattilaisuuteen.

Islantilaiset osaavat nauraa puuttomuudelleen ilman ulkomaalaisten vähätteleviä kommenttejakin: maan kuuluisin sananlasku kysyy, mitä pitää tehdä, jos eksyy islantilaisessa

metsässä. Vastaus: pitää nousta seisomaan. Metsättömistä metsättömin maa voi joskus nostaa suupieliä ylös myös puiden paljoudella: maailman kauneimmista hautausmaista valitsisin kymmenen joukkoon Reykjavíkin pienen hautausmaan, jonka kieroon kasvaneet puut möykkyisine oksineen ja kattomaisine latvoineen luovat hautojen ympärille salaisen puutarhan.

Eräänä iltana Islannin leirilläni tutustuimme toisiimme paremmin käymällä sellaista leikkiä, jossa piti keksiä jokin väite, johon kukaan muu ei voisi yhtyä. Sanoin, että pidän metsässä kävelemisestä. Kaikki muutkin pitivät. Olen sitä mieltä, että kukaan ei kuitenkaan tiennyt, mitä tarkoitin sanalla ’metsä’: jylhää suomalaista kuusikkoa tai auringonpaisteista sekametsää.

Kaikki tulivat syliini istumaan leikin sääntöjen mukaan ”epäonnistuttuani” tehtävässä. Puiden puutteessa se tuntui oivalta korvikkeelta.

Pauliina Ranne

KARVIAN
KOTISEUTUYHDISTYKSEN
ARKISTO

*Riskun pelimannit
virkistystauolla.*

Pelimanni soittakoon

Nyt on hyvä aika mennä naimisiin. Kannattaa ajoissa varata pelimanni siksi, että pyhäinpäivän tienoilla on tavannut olla paljon kysyntää näille soittoniekoille. Parikin pelimannia on hyvä, jos on varaa.

Eihän kukaan voi mennä naimisiin ilman, että on pelimanni, joka tuntee hääjuhlan kulun. Sanovat, että joskus on laulaenkin tanssittu, mutta mitähän naapurit siihen.

Nyt häävälle on ainakin ruokaa. On uutiskauraa, -ruista, perunaa, lihaa, ohraa, sokeria ja hiivaa. Juotavaa pitää olla runsaasti, että riittää koko kolmeksi päiväksi hatkimmallekin joukolle, sahtia muutama kuutio ja viinaa useampi sata litraa. Ja kun ei nurkkureiden määrästä tiedä.

Tulopelistä se lähtee. Pelimannit pelaavat kulkueen kärjessä, siitä tietää suunnata kulkunsa hääpaikalle.

Häälahjan mieltäminen on turhaa: tanssi nuorenparin onneksi on paras lahja. Hoijakkariinkin vain polskaamaan, polskan

päätteeksi pieni lahjoitus kirstuun, sen jälkeen hääpari tarjoaa ryypyn.

Jos virkavalta puuttuu muka laittomaan viinanmyyntiin, maksetaan sakot, pari jää silti mukavasti voitolle. Kuulemma niinkin on tehty, että on pyydetty peräkamarin ovella pääsymaksu. Suljetussa huoneessa on ollut viinapotti, jolle sisällä olijat ovat saaneet tehdä, mitä keksivät. Siksi nurkkuritkin ovat kovin tervetulleita tanssimaan hääparin talouden tukemiseksi.

Tanssin edetessä morsian polskataan tytöstä akaksi, sulhanen pojasta mieheksi. Tanssin tahti yleensä vain kiihtyy illan pidentessä, kun tanssijat kisailevat taidoistaan. Humu yltyy ja pelimanni soittaa pöydällä istuen sen minkä jaksaa ja peli kestää.

Usein niitä kyllä korjailtiin häitten jälkeen. Milloin sattui viulu tappelupukarien päähän, milloin kaula irtosi liian korkean viireen vuoksi. Pelimanni tehostaa tahtia jalallaan pöydänkanteen. Joskus kuulemma ”Rautajalka-Kraatarin” jäljiltä pöytä

naimisiin

kului kolmessa päivässä puhki.

Pelimannin kurkku ei saa päästä liiaksi kuivumaan. Muuten ne tekee ”Käpylän pojat”, eli lähtevät haukkaamaan happa, kunnes saavat ”virikeaineistoa” kurkunperälle. Harva pelimanni kuitenkaan juo taloa alta, pitäähän tämän soittaa kolme päivää putkeen. Ja todennäköisesti heti perään parit muutkin häät.

Useita kappaleita on pelimannin osattava. Kun on kuulemma ollut pelimanneja, jotka ovat soittaneet kolmetkin kolmipäiväiset häät soittamatta samaa kappaletta edes kahdesti.

Helppoa se on, jos osaa nuotit; kääntää vain sivuja, niin kauan kuin niitä käännettäväksi on.

Vaan ei aito viulupelimanni ymmärtänyt nuotteja.

Jaakko Viitala

Kirjoittaja on pohjoissatakuntalainen kyläpelimanni, joka on toimittanut kirjan karvaliaissyntyisistä Riskun pelimanneista.

Saharin teos saattaa tulla jano

Saharinvalmistus alkaa siivumisesta.

Siivotahan plassi ja pestähän astiat, eikä siinä auta oikoo saati hosua – sem maistaa. Ja puuvehkeet niitten olla pitää, katajilla haurottu.

Hilijoksensa puusaavihin ruvetahan kastahan maltahia pienis eris, ruista ja ohoraa. Esteksi se on raskasta, mutta helepotuu kyllä.

Kun mäski rupiaa olehen passeliksi vellii, sitä ruvetahan pienis eris lastaahan kuurnahan. Se on kans tarkkaa, ettei kuurna mee tukkohon, pahanaa pitää laittaa kerrosten välihin siiviläksi.

Sitte siitä mäskistä valuu vierret kuurnan pohojalle, josta sen saa valuttaa jähtyhyn. Kun se oj jähärytelty suurehen puusaavihin, joukkohon saa laittaa hiivan, jokon pienehen vesinokkohon jo käynnistetty. Sitte vain siivoilles orotellahan käymistä.

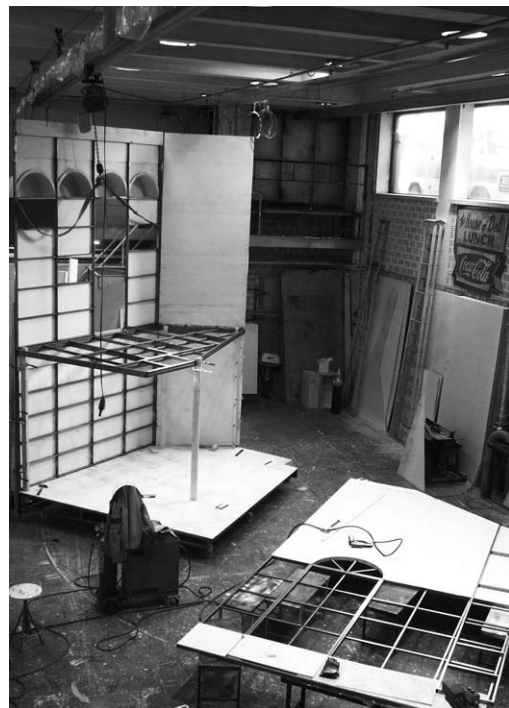
Hyvä sahti vaatii aikaa. Usein vain tuppaa tekijöihin iskiä kiirus ja nuukuus, kun kaikesta muusta säästä paitti vetestä ja hiivasta, nii sen kyllä maistaa. Kaikkinensa viikonpäivät saa orottaa ennen kuj juomahan pääsee.

Sahtimestarin opis ollehena,

Jaakko Viitala

Mäskistä erottunu vierre nokkuu jähärytessaavihin.

Teatterilavastuksen pienoismalli kasvaa oikeaan kokoon taidokkaiden verstaamiesten käsissä.

Murhaa lavastamassa

Olen saanut palkkakuitin, joka oli jäsenelty seuraavasti: Erityispalkkio, perusteena murha. Tähän minun on valtio kalliilla kouluttanut.

Mutta mitä tuon murhan takana piilee? Agatha Christien käsikirjoitus, kokouksia, suunnittelua, kymmeniä kirjoja, pannutolkulla kahvia, lisää kirjoja ja alle kymmenen paria toteuttavia käsiä, toistaiseksi.

Ensin oli käsikirjoitus ja sopimus epookkiin toteutetusta näytelmästä. Sitä seurasi tiedon hankinta ja erilaisten assosiaatioiden muistiin piirtäminen tai kirjoittaminen.

Antaudun työhön niin kokonaisvaltaisesti, että tapaan nähdä näytelmästä kummallisia unia. Osa ideoista, jotka muistan herätessäni, pääsevät näyttämölle asti.

En tiedä montako tuntia olen käyttänyt aikaa kuvien katsomiseen. Vaikka teen lavastusta epookkiin, en kopioi huonetta suoraan tyylihistorian kirjasta, vaan luon oman maailman. Kyseinen pappilan huone ei ole englantilaiseksi tyyppinen, mutta kuitenkin mahdollinen.

Ideoita olen pyydystänyt tietokirjallisuuden lisäksi taiteesta, uskonnollisista rakennuksista, nukkekodeista ja puutarhalehdistä. Mikä tahansa asiaan edes etäisesti viittaava kelpaa. Kuvatulvaa seuraa sulattelujakso ja jokunen kokous. Ajan myötä näyttämökuvaa muodostuu päähän.

Epäselvä kuva saa konkreettisen muodon ensin tuhruina luonnoksina ja sitten pienoismallina. Lapsena en voinut mitenkään kuvitella, että joku saattaisi elättää itsensä askartelemalla. Näin kuitenkin on.

Materiaaliksi kelpaa mikä tahansa. Arkisen pahvin ohella kaikenlainen krääsä yllätysmunien muovipaloista ja hammastahnatuubiin korkeista lähtien on mahdollista materiaalia.

Mallin tekoa seuraa urakan pitkäpiimäisin vaihe, kun eri osista täytyy piirtää rakennuspiirustukset. Kun ne ovat valmiit, tapahtuu ihme.

Pieni pahvimalli alkaa kasvaa taidokkaiden verstaamiesten käsissä oikeaan kokoon. Seinät nousevat korkeuksiin ja minulta työnjohtajana kysellään, millaisia materiaaleja, listoja ja pintoja olen suunnitellut. Tarpeistonhoitaja esittelee minulle kuppeja ja rekvisitööri kyselee, saako hän rakentaa ruumiin tai jotain muuta omaperäistä vai onko tiedossa pienitöisempiä hommia. Visuaalinen maailma pyörii minun sanoistani ja mielessäni muotoutunut visio alkaa konkretisoitua.

Tuuli Seppälä

Kirjoittaja suunnittelee Taideteollisen korkeakoulun lopputyönä lavastusta Agatha Christien dekkariin perustuvaan näytelmään "Murha maalaispappilassa". Näytelmän ensi-ilta on Porin kaupunginteatterin isolla näyttämöllä 25.2.2006.

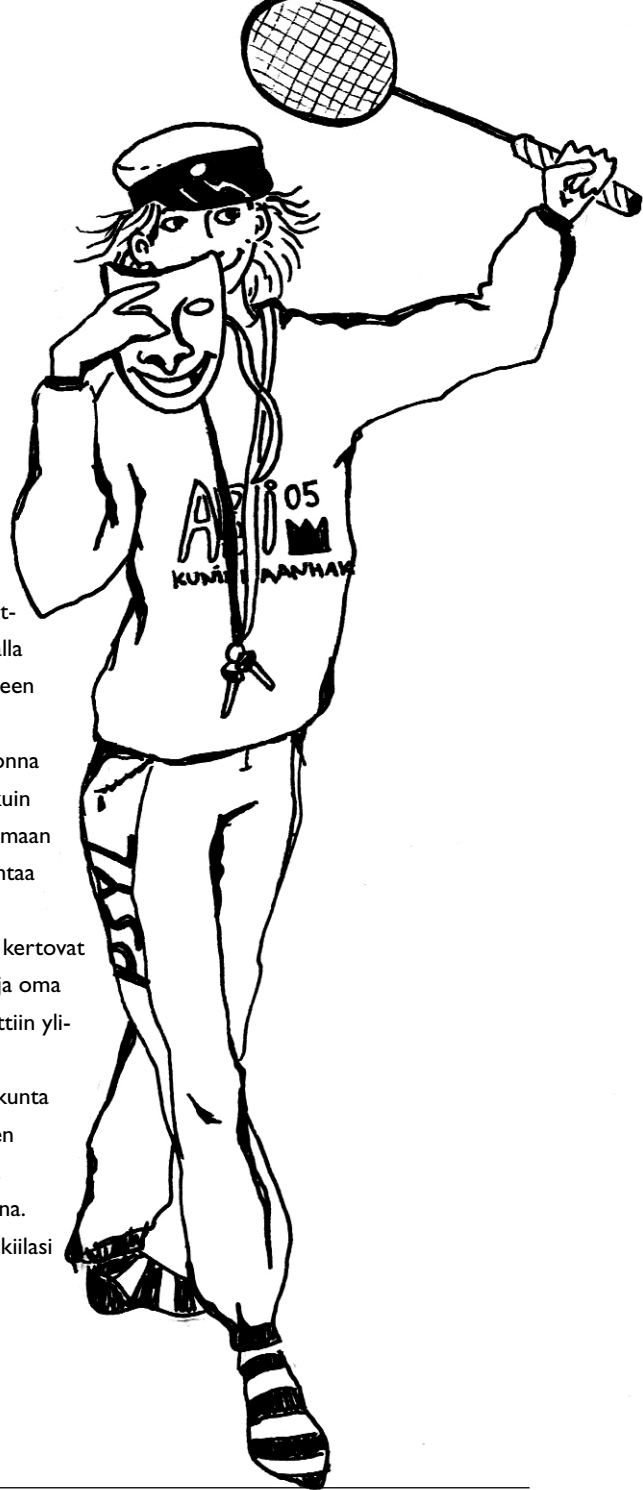
Keskivertofuksi

Karhunkierros selvitti, miltä osakunnan uudet tulokkaat näyttävät tilastojen valossa.

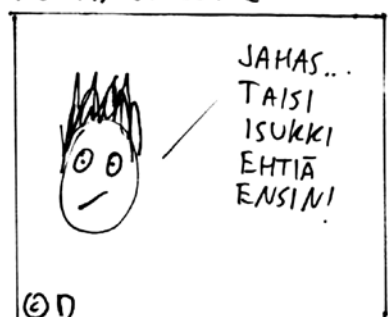
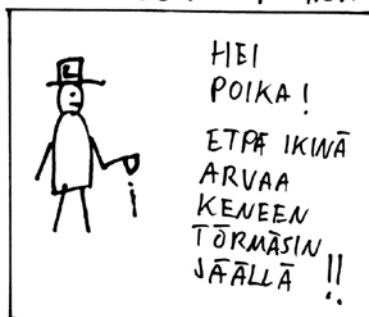
TEKSTI: JOHANNA KORKEAMÄKI

PIIRROS: SALLA SEPPÄLÄ

- Syyskuuhun mennessä osakunnalle on kirjautunut 29 uutta osakunta-laista.
- Uusista fukseista 62 prosenttia on naisia eli suhde on miltei sama kuin yliopistossa ylipäättään.
- Iän suhteen 19 vuotta täyttäviä on suhteellisesti eniten. Tämän kevään abeja on yhteensä 12.
- Talolaisia on 52 prosenttia eli pieni enemmistö.
- Ylivoimaisesti eniten on yliopistolla opiskelevia. Teekkareita on vain kaksi, samoin kuin kauppatieteilijöitä ja taiteilijoita.
- Monitieteisyys on silti voimissaan – humanisteja on viidennes, muuten opiskelijoita on kaikista yliopiston tiedekunnista.
- Porin suomalaisessa yhteislyseossa ja Kuninkaanhaan lukiossa opiskelleet löytävät todennäköisemmin fuksien joukosta vanhoja koulukavereita.
- Seitsemän fuksia on suorittanut lukion jossain muualla kuin osakunnan kanta-alueen lukiossa.
- Porilaisia on tänä fuksivuonna kolme kertaa enemmän kuin raumalaisia. Yhteensä isänmaan toivoilla on 13 eri kotikuntaa osakunnan kanta-alueella.
- Tärkeimmät osakunnasta kertovat tietolähteet ovat ystävät ja oma perhe. Useimmiten mainittiin yliopiston fuksimateriaali.
- Kulttuuri- ja urheilutoimikunta kiinnostavat tämän vuoden fuksia ja pitävät pintansa osakuntalaisten suosikkeina. Myös ohjelmatoimikunta kiilasi suosituimpien joukkoon.

LALLIN TOILAILUT OSA 3: LALLIN POIKA PÖHDISKELEE

OPETUS: EI POIKA KAVAS PUUSTA PUTOA ??!

Unelmien Viisi

Millainen osakuntahuoneisto väikky satolaisten haaveissa, jos toivomuksissa ei tarvitse olla päätä eikä häntää? Karhunkierros kysyi ja osakuntalaiset vastasivat.

TEKSTI: HENNA-RIIKKA HELKIÖ

PIIRROS: TUULI SEPPÄLÄ

Tero Varjus: ”Raumalaisia olisi vähemmän.”

Mikko Järvinen: ”... ja teologeja.”

Jari Kuusisto: ”Joka kerta, kun tulisi Viisiin, siellä olisi uusi isompi ja hienompi, moderni talo.”

Kari Vanhatalo: ”Kaikki osakunnan naiset olisivat kauniimpia.”

Järvinen: ”... ja helpompia ja vähemmän takakireitä.”

Juha Vilen: ”Viisissä olisi hiekkaranta, alastomia naisia ja rikkaita, anteliaita ihmisiä.”

Elina Vuorinen: ”... ja palmuja sekä liu-

kumäki.”

Vilen: ”Siellä olisi myös luonnonsuojelualue, jossa asuisi liito-oravia, majavia ja siiseleitä.”

Mikko Mäkipää: ”Parempia ihmisiä ja Mikko Mäkipään väitöskirja. Vallihauta.”

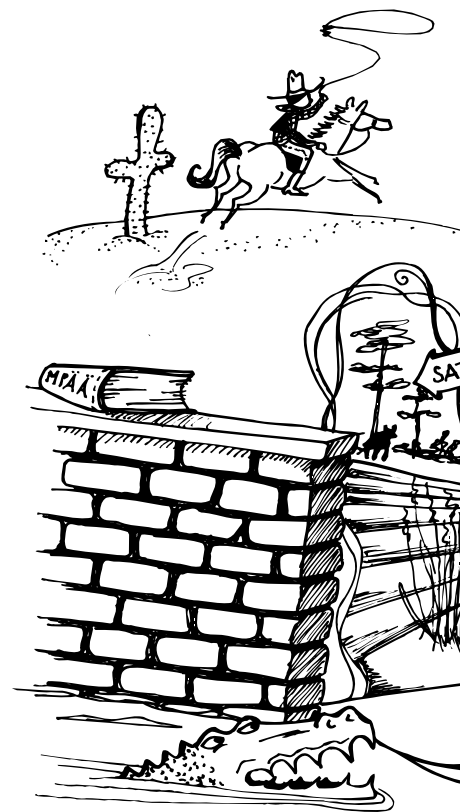
Vilen: ”... ja muuri ja krokotiileja.”

Järvinen: ”Keskusradio ja vittuilupuhelin.”

Riikka Kinnunen: ”Essee-generaattori.

Päähän vaan pantaisiin piuhat ja kone kirjoittaisi ajatuksista valmiin, selkeän ja hyvän jutun.”

Vanhatalo: ”Teleportti, josta pääsisi

maakuntaan.”

Järvinen: ”Mäkipäällä olisi uudet vaatteet.”

Kinnunen: ”Iso trampoliini, viritetty

TÄHTINEN

Syysmasennusta ja saksalaista pornoa

Syysmasennus ei ole koskaan helppo asia – siihen pitää suhtautua vakavasti. Tämä ohje mielessäni katselin ensimmäisten keltaisten lehtien leijailua alas oksilta.

Nyt kun on 'helt okej' olla masentunut ja kaikki julkkiksetkin ovat käyneet syvällä, on syksyinen alakuloisuus suorastaan trendikäs juttu. Minäkin päätin siis yrittää, vaikka erityisesti syyskuun alkupuoli on minulle masentumisen kannalta vaikeaa aikaa – kun viini virtaa,

tyrkyt opiskelijatyöt roikkuvat hihoisia ja työkaverit kyselevät mukaan ammuskelemaan hirviä, on aivan erityisen vaikeaa istua synkeän näköisenä kotona odottamassa kuolemaa.

Onneksi pääsin masennusalan lehtiä lukemalla nopeasti ajan tasalle ja pystyin pakottamaan itseni toimimaan, ennen kuin oli liian myöhäistä: Stockmannin kodinkoneosastolta löytyi ruma myyjä, jonka suostuttelin myymään minulle masennukseen tarkoitettua räikeän ylihin-

taisen kirkasvalolampun. Innostuin jopa valehtelemaan myyjälle, ettei minulla ole kanta-asiakaskorttia.

Siihen aikaan olin vielä niin naiivi, että kuvittelin kahdensadan euron hintaisen huuhaaostoksen masentavan minut ilman ajatusta sen kehon energiatasoja säätelevästä loisteestakin.

Ikävä kyllä olin väärässä.

Hukkaostosityksestä tuli täysi susi, kun lampulle löytyi yllättävää käyttöä öisenä lukuvalona – nukkumisesta ei nimittäin tullut mitään sen jälkeen, kun naapurini seksikäs libanonilainen tyttöystävä sai päähänsä lentää Suomeen. Minua ei niinkään häirinyt yökautia tauotta jatkunut voihkiminen, vaan se, että

piano, pallomeri ja villi preeria, jossa voisi ratsastaa.”

Timo Kari: ”Punttitali, carting-rata ja 50 metrin uima-allas.”

Kaarina Huhtinen: ”Pehmiskone ja limsa-automaatti, josta saisikin viinaa.”

Timo Leikola: ”Todella iso, lasitettu parveke.”

Venla Hovila: ”Laajakuva-tv:n tilalle kupoliteatteri ja siihen sopivat leffat.”

Vanhatalo: ”Valmista ruokaa koko ajan.”

voihkija oli tytön sijaan möreä-ääninen naapurini.

Myöhemmin päätin muiden naapureideni epäluuloisista katseista, että koko kerros kuvitteli metelin johtuvan siitä, että *minä* katselin saksalaista pornoa.

Kun kuukausi alkoi olla loppuillaan ja masennus ei ottanut tullakseen kotikonstein, katsoin jo tarpeelliseksi etsiä ammattiapua.

YTHS:n päivystävä kallonkutistaja oli sen sortin puoskari ja humpuukimaa-kari, että herra tohtorin ainoa kunnan diagnoosi oli, että olen 185 senttimetriä pitkä. Muuten keskityttiinkin keskustelemaan South Parkin vaarallisuudesta kasveille nuorille ja arvuuttelemaan, eikö

suvustani tosiaankaan löytyisi yhtään alkoholistia.

Turhautuneena päätin antaa lekurin etsiä juomaseuransa itse ja pakenin rappuja alas ratikkapysäkille.

Lopulta ymmärsin, ettei masentumattomuuskierteen ratkaisuun ole pop-pakonsteja.

Pitkän yrittämisen jälkeen pääsin lopulta irti uusien ystäväni tuella. Masennusvaikeuksieni vuoksi jouduin aluksi lopettamaan yhteydenpidon moniin vanhoihin kavereihini, koska he ymmärtämättömyyttään pikemminkin vaikeuttivat masentumattomuuttani.

Onnekseni tutustuin viimein teksti-tv:n kirjeenvaihtopalstan kautta muu-

tamaan täydelliseen luuseriin, joiden surkean musiikkimaun ja hoitoponien jalkavaivat jakamalla pääsin vihdoin epätoivon alkulähteille.

Jos siis luette tätä, nimimerkit ”Pelkään, että pojat eivät kiinnostu minusta, koska olen outo” ja ”Työtön vm. 67” – suurkiitos vinkeistä!

Yksi kysymys siltä varalta, että Dollyn kavieri joudutaan leikkaamaan uudestaan: jos sammutan lampun ennen kuin kierrän johdon kaulan ympärille, miten löydän tikkaat pimeässä?

Antti Tähtinen

Kirjoittaja hukuttaa murheensa halpaan olueen ja Tuomari Nurmion vanhoihin levyihin.

kuolemattomat

Tällä palstalla esitellään osakunnassa viime aikoina lentäneitä viisauksia.

Miksi ihmeessä osakunnan lippu oli
Kokemäen S-marketin lipputangossa?

Heikki Hyyti

Sato-naiset tähtäävät hyvään vaimouteen ja suuhun.

Eveliina Nera

Kapa on niin vanha, että se muuttuu maksulliseksi.

Timo Leikola

Missä kaupungissa sijaitsee
Jyväskylän Alvar Aalto -museo?

Hanna Sonne

Ei enää hymyilyä koskaan.

Juha Vilen

Sen imutuksen jälkeen SatOlla
ei ole enää mitään tarjottavaa mulle.

Ilkka Hannula

Ei sitä olis saanu pistää kuolemattomiin,
koska en mä oikeesti tarkottanut sitä.

Riikka Kinnunen

Tässä tuntee olonsa ihan alastomaksi, kun Mäntylä ei ole
täällä.

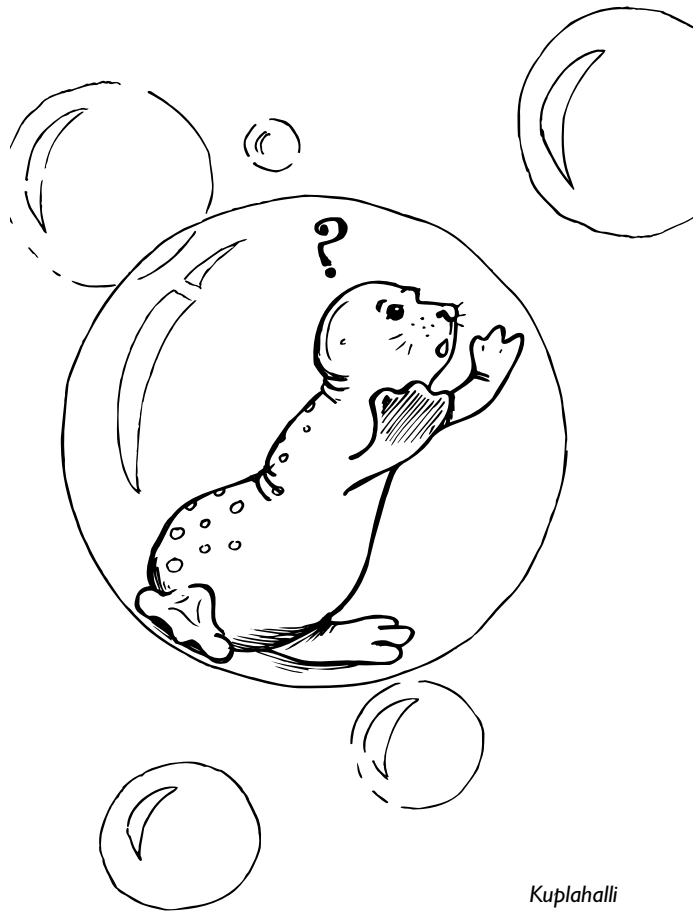
Timo Kari vappuna aamukossulla.

Kaksi sinkkunaista - kummallakaan ei kahvinkeitintä.
Eikö kukaan näe yhteyttä?

Mikko Järvinen

Aloin myös miettiä, mitä tulisi, jos Mäkipää ja Tähtinen
risteytettäisiin.

Johanna Korkeamäki Karhunkierroksen fuksilehdestä.

Kuplahalli

Uutisia Satakunnasta

Satakuntatalon juorutoimisto tietää.

Rauman kaupunki on hakenut Satakunnan jäsenyyttä. Maakuntajohtaja Pekka Turusen (evp) neuvottelut ravintola Raumanlinnan portsarin kanssa ovat kuitenkin vielä kesken. Suurin kysymys ovat merkit raumalaisten aloittamasta suomen kielen rikastamisesta. Epäilyt maanalaisen suomen kielen kokeen valmistelusta lakkautettujen lukioiden kellareissa saivat vahvistusta, kun kokemäkeläinen äidinkielen opettaja jäi kiinni Rauman rajalla mukanaan aapinen ja viime viikon Sydän-Satakunta.

Porilainen torikauppias on huolissaan, että raumalaiset vievät heiltä työpaikat, pärekorit ja naiset heti, kun oppivat puhumaan suomea ja kävelemään kahdella jalalla. Porin kaupunki kuitenkin suhtautuu myönteisesti Rauman suunnitelmiin. Porin kaupunginvaltuusto päättikin lähettää ysiluokkalaisen Arin uuden mönkijänsä kanssa tutkimaan, löytyykö Raumalta älylistä elämää, Ilmakehää tai hakumiestä ensi perjantaiksi.

Jos rakennuslautakunnan suunnitelmat toteutuvat, Raumalla voisi jo 400 vuoden kuluttua olla ihmisasutusta ja vireää ravintolaelämää. Rahat tähän suurudenhulluun projektiin hankitaan kansalaiskeräyksellä, jonka järjestää valtiovarainministeriön valtiosuhteeri Raimo Sailas kerran vuodessa.

Mikko Mäkipää

Muinaisten juoppojen haamut ovat kanssamme

Luulen, että osakunnassa on loppujen lopuksi kaikki kuin ennenkin.

Päältä katsoen voisi kuvitella, että nuorisoina on muuttunut jotenkin huomattavasti kunnollisemmaksi kuin meidän aikamme. Viinanjuonin sijasta lenkkeillään, sunnuntaiaamuisin vedetään tasoittavien sijaan porukalla etunojapunnerruksia ja vatsalihasliikkeitä isänmaan puolesta. Tai sitten tämä urheiluilmiökin on jo menneen talven lumia, ja kaikki osakuntalaiset ovat nykyään taas kalpeita ja masentuneita ketjupolttajia, joiden opintotuki menee absinttiin ja Baudelairin koottuihin teoksiin.

Siitä on jo puolitoista vuotta, kun viimeksi oikeastaan edes kuulin osakunnan tapahtumista mitään, ja vielä kauemmin siitä, kun itse olen paikan päällä käynyt.

Isäni totesi joskus muinoin jotain sen suuntaista, että jos kaikki elossa olevat Nobelin palkinnon voittajat laitettaisiin asumaan samaan taloon, niin varmasti sielläkin joku alkaisi ennen pitkää piirrellä tussilla kirkkoveneitä vessan seinälle. Eli suomeksi sanottuna mistä tahansa porukasta tietyt roolit löytyvät aina.

Jostakin tulee aina porukan pelle, jostakin isä- ja äitihahmo, jostakin heittopussi, jostakin tragikoominen kapinallinen. Suomessa kun ollaan, niin asennoituminen tolkutomaan viinanjuontiin on aika usein merkittävin vaikuttava tekijä siihen, minkä roolin sattuu saamaan.

Nykyisellä sukupolvella on varmasti oma versionsa jokaisesta osakuntalaisen arkkityypistä. Talolta löytyy varmasti tälläkin hetkellä vähintään yksi luokkansa priimus, josta tuli katkera juoppo. On myös vähintään yksi mukaboheemi wannabe-taiteilija, josta tulee oikeasti keskiluokkaisen keskitylsä it-työläinen. Sitten on vähintään yksi kovishahmo, joka alleviivaa mielellään sitä, miten kova hän oli jo yläasteella ja miten hän on täysin eri maata kuin nämä muut nössöt. Tietysti porukassa on oltava myös vähintään yksi rasittavuuteen asti aatteestaan paasaava ääriavasemmistolainen, sekä tämän kaverit äärioikeistolainen ja äärivihreä – kaikki kolme ovat kymmenen vuoden kuluttua tasaisen keskiluokkaisia perusporvareita, jotka äänestävät vanhaa

puoluettaan vain tavan ja näön vuoksi, mikäli viitisivät käydä äänestämässä ollenkaan.

Joukossa on myös vähintään yksi kadehdittu superopiskelija joka lukee kolmea tutkintoa ja suorittaa 80

opintoviikkoa

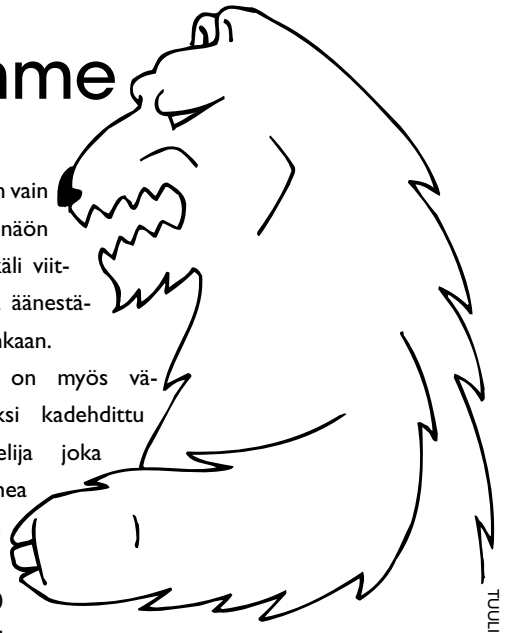
vuodessa, kunnes päätyy lataamon kautta puutarhurikouluun. Ja aina on oltava myös vähintään yksi oikeasti ja peruuttamattomasti hullu, joka ei ole kiehtova, vaan pelottava. Näiden ja lukuisten muiden arkkityyppien lisäksi on epämääräinen joukko melko huomaamattomia perusnuoria, joiden nimiä kukaan ei muista enää viiden vuoden kuluttua vanhoja bilevalokuvia selatessa. Todennäköisesti jokainen kuitenkin itse kokee olevansa merkittävä ja ainutlaatuinen.

Samoin kuin henkilöt, myös paikat tai tapahtumat voivat saada tietynlaisen myyttisen merkityksen. Ehkä punttisali on nykypäivän tupakkahuone, ehkä sata punnerusta C6:en lattialla nykypäivän Manowar-sessio. Loppujen lopuksi näillä toiminnoilla on kuitenkin melko yhtenevät sosiaaliset funktiot.

Näin ollen minä, stereotyyppinen vanha jääri, voin todeta, että vaikka kaikki on muuttunut, niin oikeasti mikään ei ole muuttunut. Todennäköisesti talolla asuu myös yksi lähes täydellinen kopio kymmenen vuoden takaisesta minusta. Jos hän on jaksanut lukea tänne asti, niin nyt hän tuhahtaa halveksuvasti ja lähtee tupakkahuoneeseen sadattelemaan vanhojen runkkujen typeryyttä.

Ville Peurala

Kirjoittaja on liittynyt osakuntaan vuonna 1995.

TUULI SEPPÄLÄ

YHTEIS-
KUNNALLI-
NEN VASTUUL-
LISUUS

AVOI-
MUUS

IDENTI-
TEETIN
VAHVISTA-
MINEN

SATA-
KUNTA-
LAISUUS

YHTEI-
SÖLLISYYS